

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: **Algoritmus přezkumu územního plánu**
Autor: **Bc. Radek Šídlo**
Autor posudku: **JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D.**

---

1. Zadání a cíl práce:

Téma zvolené autorem, tedy algoritmus přezkumu územního plánu, představuje téma, které je pro zpracování do podoby diplomové práce možné a s ohledem na významné změny v oblasti stavebního práva i územního plánování (a souvisejícího soudního přezkumu) se jeví být též tématem více než zajímavým. Určitý problém z hlediska vymezení tématu lze spatřovat v tom, že soudní praxe od využívání algoritmu (jež vzal autor za východisko své práce) dlouhodobě pozvolna ustupuje, což stvrdila i aktuální judikatura rozšířeného senátu NSS (usnesení ze dne 12. 12. 2023, čj. 9 Ao 37/2021-57). To však nelze klást autorovi zcela k tíži, ostatně přes výše uvedené může popsání algoritmus v mnoha ohledech stále sloužit jako vhodné vodítko pro popis soudního přezkumu opatření obecné povahy (územního plánu). Ačkoliv právní aspekty cílů své práce mohl autor v úvodu nepochybně popsat lépe (viz str. 1-2), mám za to, že zadání práce i cíle autora (aniž by byl prozatím hodnocen způsob zpracování) lze považovat za odpovídající vzhledem k požadavkům na daný druh práce kladeným.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná diplomová práce (v celkovém rozsahu 71 stran) se vedle svého úvodu (kapitola 1) a závěru (kapitola 5) člení na další 3 samostatné kapitoly, které jsou povětšinou dále podrobněji strukturovány. Samostatnou pozornost autor předně věnuje „*Územnímu plánu*“ (kapitola 2., str. 3 - 22), dále se pak zabývá „*Soudním přezkumem územního plánu*“ (kapitola 3, str. 23 - 43) a poté „*Algoritmem přezkumu územního plánu*“ (kapitola 4., str. 44 - 60). Součástí práce jsou též cizojazyčné resumé (kapitola 6), seznam zdrojů a seznam použitých zkratk.

Jde-li o základní systematiku práce, tu lze v zásadě označit za logickou (byť z pohledu nepoučeného čtenáře nemusí ze samotného označení klíčových kapitol 3 a 4 být na první pohled zřejmé, na co se která z uvedených částí práce zaměřuje). Vážnější výhrady je nicméně třeba vznést k další vnitřní systematice, a to nejen z hlediska označení jednotlivých částí (např. nelze příliš rozumět tomu, proč kapitola 3. „*Soudní přezkum územního plánu*“ obsahuje část 3.2 „*Soudní přezkum*“), ale především z hlediska jejich obsahu. Na mnoha místech je patrná určitá vnitřní systematická neutříděnost popisovaných otázek [např. část věnovaná správnímu přezkumu se zabývá vlastně samotnou definicí opatření obecné povahy (viz str. 23), není zřejmý význam stručné části věnované srovnání s novým stavebním zákonem (viz str. 14) apod.]. Značnou neuspořádanost textu lze ostatně vytknout především celé kapitole 3.

Problematická je podle mého názoru práce i z hlediska užitých pramenů a práce s nimi. V tomto ohledu lze poukázat například na to, že změnu koncepce soudního přezkumu v důsledku novely soudního řádu správního z roku 2011 autor popisuje primárně s použitím informace uveřejněné na webových stránkách MMR (str. 28 a násl.). Zmínit lze i to, že při popisu přezkumu postupu při vydávání územního plánu autor vychází primárně z pramenů z roku 2014 (viz zejm. str. 54) a že v rámci popisu kroku algoritmu spočívajícího v hodnocení proporcionality územního plánu pak práce vychází v podstatě pouze z jediného usnesení NSS z roku 2009 (viz zejm. str. 59). Autorovi je třeba nepochybně z hlediska práce s prameny také vytknout, že v podstatě nerozlišuje mezi formami soudních rozhodnutí, přičemž dokonce na jednom místě práce neváhá používat ve vztahu k témuž rozhodnutí označení rozsudek i usnesení (srov. úvod na str. 34 a pozn. č. 129), na jiném místě dokonce hovoří o „rozsudku“ Ústavního soudu (viz str.

41, pozn. č. 155). Byť se na první pohled může jednat o formalitu, odborný právní text by pak určitě ani neměl v jednom odstavci používat označení „soudní řád správní“ a o odstavec dále tentýž předpis zmiňovat jako „zákon č. 150/2002 Sb.“ Strukturu i rozsah pramenů lze nicméně pro účely diplomové práce označit za dostatečné.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Přihlédneme-li k formálním náležitostem a podobě textu, lze práci především vytknout zbytečně dlouhou citací některých judikátů, resp. jejich podrobné shrnutí (i včetně skutkových okolností daných věcí či vyjádření účastníků řízení, aniž by bylo zřejmé, proč je to pro účely práce nutné, viz např. str. 51 - 53). Práce též na několika místech dlouze reprodukuje právní předpisy (viz např. str. 18 a 19) a obsahuje i pasáže, které bohužel – ani při nejlepší vůli – nejsou příliš srozumitelné (viz např. poslední odstavec na str. 29).

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Z hlediska naplnění zadání práce je s ohledem na výše uvedené třeba konstatovat, že autor práci zpracoval v některých ohledech dosti nešťastně, a to přesto, že mu nelze upřít snahu o zpracování poměrně originálního a zajímavého tématu. Autor se zjevně v dané oblasti právní úpravy orientuje a lze mít za to, že by byl nepochybně schopen text zpracovat na vyšší kvalitativní úrovni. Práci je nicméně nutno v předložené podobě jak z hlediska formálního, tak z hlediska obsahového, označit za ne zcela zdařilou. Autor bohužel nevyužil příležitost zabývat se některými zajímavými otázkami podrobněji, což se týká jak třeba již výše zmíněné proporcionality, tak například i otázky aktivní legitimace spolků, které se autor z hlediska klíčové judikatury Ústavního soudu věnoval spíše povrchně (viz str. 39). Práce by si nepochybně zasloužila i podrobnější vlastní právní argumentaci či polemiku s publikovanými názory, kterou lze od odborných právních textů také očekávat. Lze dodat, že práce se bohužel nevyhnula ani právním nepřesnostem (není kupříkladu zřejmé, proč autor pracuje při popisu podmínek přezkumu s odkazem na trestní řád, viz str. 36).

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Výše uvedené mě tedy vede k závěru, že posuzovaná diplomová práce z důvodu formálních i obsahových v mnoha ohledech naplňuje požadavky kladené na daný druh práce jen v základech, a navrhuji proto její hodnocení nejlépe stupněm dobře. V rámci samotného výsledného hodnocení pak bude především nezbytné zohlednit podobu ústní obhajoby práce ze strany autora, která za dané situace může být pro obhajobu práce určující.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V rámci ústní obhajoby by se autor měl vypořádat s výtkami obsaženými v tomto posudku a samozřejmě by měl být schopen zodpovědět otázky vzešlé z diskuse před zkušební komisí.

V rámci diskuse u ústní obhajoby by měl být autor v prvé řadě především schopen jasně, přehledně a srozumitelně formulovat své závěry, k nimž v rámci práce dospěl.

Dále navrhuji, aby autor v rámci obhajoby případně rozvinul některé otázky, které jsou podle tohoto posudku zpracovány jen stručně, nebo se též může zamyslet nad budoucím významem algoritmu soudního přezkumu územního plánu (nabízí se např. jak z hlediska výše již zmíněného usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 12. 2023, čj. 9 Ao 37/2021-57, tak i případně z hlediska nové úpravy stavebního zákona).

V Plzni dne 20. 5. 2024

Milan Podhrázký